

lter fit in cordibus hoim. Et si ex infidelibus fideles fiit: perit ab eis. Aliqñ aut̄ et reb⁹ fals̄ accommodat̄ fides: loq̄mur em̄ sic vt dicamus habita est ei fides et decept̄. Qualis fides: si tñ et ip̄a dicēda ē fides: nō culpabilis de cordi b⁹ perit: qñ eā inuēra v̄itas pellit: optabilis at̄ rez veraz in easdē res fides transit. Nō enī dicendū est perit: qñ ea q̄ credebant̄ vidētur. Nunq̄d em̄ adhuc fides dicēda ē cuz diffinita sit in epl̄a ad heb. fides: dictūq̄ sit eā esse con iunctionē rez q̄ nō vident̄. Deinde qd̄ sequi tur hic venit in testimoniū: vt testimoniū p̄ hiberet de lumine vt oēs crederēt pillū: actō vt dixi tp̄alis est. Ap̄aliter em̄ testimoniū p̄ hiberet etiā de re sempiterna qd̄ est intelligibi le lumen. De q̄ vt testimoniū p̄ hiberet venit iobes qd̄ nō erat lux: s̄ vt testimoniū p̄ hiberet de lumie. Adūḡir em̄. Erat lux vera q̄ illumi nat oēm hoīem venientē in hunc mundū: in mūdo erat: et mūdū p̄ ip̄m factus ē: et mūd⁹ eū nō p̄gnouit. In pp̄ria venit et sui eū non re ceperūt. Hec verba oīa q̄ latinā linguā sciunt ex rebus intelligūt q̄s nouerunt. Quaz aliq̄ nob̄ innotuerūt p̄ corp̄is sensus sicut hō: sicut ip̄e mūdus: cui⁹ tam euidentē magnitudinē cernimus: sicut eorūdem v̄boz soni. Nam et auditus sensus ē corp̄is. Aliq̄ aut̄ p̄ animi rō nem sicut id qd̄ dictū est. Et sui eū nō recepe runt. Intelligūt em̄: nō in eū crediderūt. Qd̄ qd̄ sit: nullo corp̄is sensu: s̄ animi rōne cogno uimus. V̄boz etiā v̄boz non solū sonos sed si gnificationes prim̄ p̄ corp̄is sensum: prim̄ per animi rōez didicim⁹ nec ea v̄ba nūc p̄mū audi uimus s̄ q̄ iam audieram⁹. Et nō solū ip̄a: ve rū etiā q̄ significarent cognita memoria tene bamus: et h̄ agnouim⁹. Hoc em̄ nomē dissilla bū cum dicit̄ mundus: qñ sonus est: res v̄tq̄ corp̄alis p̄ corpus innotuit. i. p̄ aurem: s̄ etiā qd̄ significat p̄ corpus innotuit. i. p̄ oculos car nis. Mūdus quippe in q̄tū notus est: vident̄ bus notū est. Ad h̄ verbū q̄tuo: sillabaz qd̄ est crediderūt: sono suo qñ corpus ē: p̄ aurez carnis illabit̄. Qd̄ aut̄ significat: nullo corpo ris sensu: s̄ animi rōne cognoscitur. Nisi enim quid sit crediderūt p̄ animū nossemus: nō in telligremus qd̄ nō fecerint illi: de qb⁹ dictū est. Et sui eū nō receperūt. Sonus ḡ verbi fo rinsecus in strepit̄ auribus corp̄is: et attingit sensum q̄ vocatur auditus. Sp̄s q̄ hominis et in nobis ip̄is nota est: et forinsecus i alijs ad est corp̄is sensibus oculis cum videt̄: auribus cū auditur: tactui cū tenetur et tangitur. Ha bet etiā in memoria nostra imaginem suaz incorpalē quidē: sed corp̄i similē. Mundi de

niq̄ ip̄ius mirabilis pulchritudo forinsec⁹ p̄ sto est: et aspectib⁹ nostris et ei sensui q̄ d̄ tact⁹ si qd̄ eius attingim⁹. Habet etiā int⁹ i memo ria n̄ra imaginē suā: ad quā recurrim⁹: cū cuz vel septi parietib⁹ vel etiā in tenebris cogita mus. Sed de his imaginib⁹ rerū corp̄aliū in corp̄alib⁹ qd̄ habentib⁹ tñ similitudines corp̄oꝝ: et ad vitā exterioris hoīs p̄tinentib⁹: iaz satis in v̄ndecimo libro locuti sum⁹. Nunc au tem agimus de hoīe interiore et eius scia: ea que rez est temp̄aliū et mutabiliū: in cui⁹ int̄ tione cum assumit̄ aliqd̄: etiā de reb⁹ ad exte riorē hoīem p̄tinentibus: ad hoc assumendū ē vt aliqd̄ inde doceat̄ qd̄ rōnalē adiuuet sci entia. Ac p̄ hoc rez quas cōes cum aiantib⁹ irrōnalibus habemus: rōnalis vsus ad inte riorē hoīez p̄tinet: nec recte dici pōt cū irrōna libus aiantib⁹ cum nobis esse cōmunem.

De fide q̄ licet p̄ corp̄is sensum mente con cepta sit: nihil tamen inuenitur habere corp̄oꝝ.

Capitulum II.

Fides vero de qua in hoc libro aliqñ diutius disputare certa dispositiois n̄re rōne cōpellimur: quā quib⁹ sit fideles vocant̄: qui non h̄nt infideles: sicut hi q̄ venientē in pp̄ria dei filiū nō receperūt: q̄ uis ex auditu in nobis facta sit. Non tñ ad eū sensum corp̄is p̄tinet q̄ appellat̄ auditus: qñ non est sanus: nec ad oculos hui⁹ carnis: qñ nō est color: aut corp̄is forma: nec ad eū q̄ dicitur tactus: qñ corp̄ulētie nihil habet: nec ad vllū sensum corp̄is: qñ cordis res ista nō corp̄is: nec fortis est a nobis: sed in intimis n̄ris nec eam quisq̄ hoīm videt in alio: sed vnusq̄ q̄ in semetip̄o. Deniq̄ pōt et simulatione con fingi: et putari esse in quo non est. Si tam igitur quisq̄ fidem apud seip̄m videt: in altero aut̄ credit esse eam non videt: et tanto firmi us credit: q̄to fructus eius magis nouit q̄s operari solet fides per dilectionem. V̄boz omnibus de quibus euangelista subiungit et dicit. Quotquot receperunt eum: dedit eis potestatem filios dei fieri: his qui credunt in nomine eius: q̄ non ex sanguinibus: neq̄ ex voluntate carnis: neq̄ ex voluntate viri: s̄ ex deo nati sunt. Fides ista cōmunis ē: nō sicut aliqua corp̄is forma cōmunis est ad videndū omniū oculis quibus presto est. Ex ipsa quippe vna omniū cernentiū quodāmodo infor mat̄ aspectus: sed sicut dici pōt oibus hoibus esse facies humana cōmunis. Nā hoc ita dicitur: vt tñ singuli suas habeat̄. Ex vna sane do ctrina impressam fidem credentium cordib⁹ singulorū qui hoc idem credunt verissime di

Heb. ii.
Job. i.

Ubi s̄

Ubi s̄

Ubi s̄

Job. i.

Ibidem.

cinus. Sed aliud sunt ea que creduntur. aliud fides qua creduntur. Illa quippe in rebus sunt que vel esse vel fuisse vel futura esse dicuntur. Hanc tamen in animo credentis est: ei tamen conspicua cuius est quis sit et in alijs non ipsa sed similitudo. Non enim numero est una: sed genere. propter similitudinem tamen et nullam diuisitatem magis unam dicimus esse quam multas. Nam et duos homines simillimos cum videmus: unam faciem dicimus: et miramur ambo. Facilius itaque quis dicit multas animas fuisse singulas utique singulorum: de quibus legimus in actibus apostolorum. quod si fuerit anima una: quod ubi dixit apostolus. Una fides: tot eas audet quisque dicere quam fideles. Et tamen qui dicit: Mulier magna est fides tua et alteri. Modice fidei quare dubitasti: suam cuique esse significat. Sed ita dicit eadem credentium fides una: quod admodum eadem voluntatum voluntas una: cum et in ipsis que hoc idem volunt sua voluntas sic cuique conspicua: alterius aut lateat: quis idem velit. Et si aliquibus si quis sese indicet: creditur potius quam videtur. Unus quisque autem sui animi conscius non credit utique hanc esse suam: sed plane puidet voluntatem. De voluntate quam et singuli propria et omnes etiam non indicantur prout habent eodem. **Ca. III.**

Et quedam sane eiusdem nature videtur et uentis et ratione utentis tanta conspiratio: ut cum lateat alterum quid alter velit: nonnulla tamen sint voluntates omnium etiam singulis note. Et cum quisque homo nesciat quid homo alius unus velit: in quibusdam rebus possit scire quid omnes velint. Unde illa cuiusdam mimi facitissima predicatio ubi vanitas. Qui cum se permisisset in theatro quod in animo haberent et quid vellent: omnes alijs ludis esse dicuntur: atque ad diem constitutum ingenti expectatione maior multitudo conflueret: suspensis et silentibus omnibus dixisse prohibetur. Tale vultus emere: et care vendere. In quo dicto leuissimi scenici omnes tamen conscientias inuenerunt suas: eiusque vera animo oculos omnium constituta: et tamen improuisa dicenti admirabili fauore plauserunt. Cur autem tam magna expectatio facta est illo permittente omnium voluntatem se esse dictur: nisi quia latent hominum aliorum hominum voluntates: sed nunquam ista latuit istis: nunquam que latet. Qua tamen canis si quis quedam que non inconuenienter in alijs desequis coniciat: eopatiere vel spirare vitio seu natura. Sed aliud est videre voluntatem suam: aliud (quis certissima pietate) coniciere alienam. Nam perditam romam tam certum habeo in rebus humanis quam constantinopolim: cum romam viderim oculis meis: de illa vero nihil nouerim

nisi quod alijs testibus credidi. Et minus quidem ille vel seipsum ita uedo: vel alios quam experiedo: velle emere: et care vendere: omnibus id credidit esse commune. Sed quoniam reuera verum est: potest quod adipisci eiusmodi: vel alicuius alteri vitium quod huic contrarium est incurrere pestilentiam que huic resistat et vincat. Nam scio ipse hominem cum venalis codex ei fuisset oblatas: periculis eius ignarus et ideo quiddam exiguum poscerem cerneret venditor: iustum precium quod multo amplius erat: nec opinanti dedisse. Quid si etiam sit quisque nequicia tanta possessus: ut vili vendat que dimiserunt parentes: et caro emat que presumat libidines: non est ut opinor incredibilis ista luxuries. Et si querant tales repiantur: aut etiam non quesiti fortassis occurrant: qui nequicia maiore quam theatra ppositi vel pronuntiationi theatrae insultent: magno precio stupra emendo: paruo autem rura vendendo. Largitionis etiam gratia nouimus quosdam emisse frumenta carius: et vilius vendidisse suis ciuibus. Illud etiam quod verus poeta dixit. Ennius: omnes mortales sese laudari exoptant: perfecto et de seipso et de his quos expertus fuerat coniecit in alijs: et videtur pronuntiasse hominum omnium voluntates. Denique si et minus ille dixisset: laudari omnes vultis: nemo vult vituperari: sicut quod esset omnium voluntatis dixisset videtur. Sunt tamen qui vitia sua oderint et in quibus sibi displicent ipsi: nec ab alijs se laudari velint: gratia se agant obiurgantium beniuolentia: cum id vituperantur ut corrigantur. At si dixisset: omnes beati esse vultis: misericordiam non vultis: dixisset aliquid quod nullus in sua non agnosceret voluntate. Quicquid enim aliud quisque latenter velit: ab hac voluntate que omnibus hominibus satis nota est: non recedit.

De beatitudine quam omnes una voluntate expetunt: sed non eadem omnes definitione nouerunt. **Capitulum III.**

Primum est autem cum capescere atque retinere beatitudinis voluntas una sit omnium unde tanta existat de ipsa beatitudine rursus varietas atque diuersitas voluntatum. Non quod aliquis eam nolit: sed quod non omnes eam noverunt. Si enim omnes eam nosset: non ab alijs putaret eam in virtute animi: alijs in corporis voluptate: alijs in vtraque et alijs atque alijs: alibi atque alibi. Et cum eos que res maxime delectauit: ita in ea constituerunt vitam beatam. Quod igitur feruentissime amat omnes: quod non omnes sciunt: quod potest amare quod nescit. Sicut iam de hac re in libris superioribus disputavi. Cur ergo beatitudo amat ab omnibus: nec tamen scitur ab omnibus. An forte sci

Act. 4
Ephe. 4
Bar. 15
Ibid. 14